

PRESSTITUTES

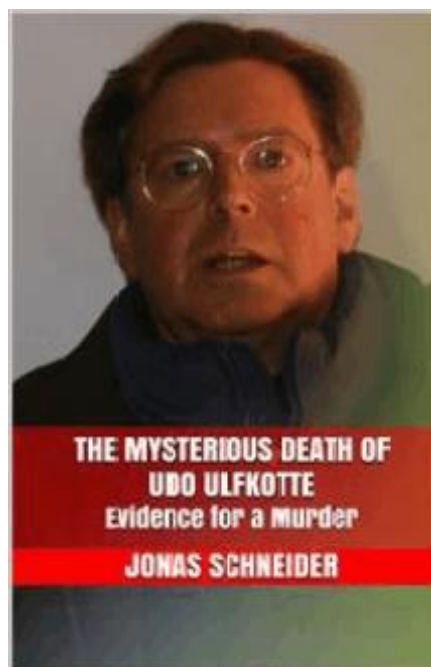
- Om köpta journalister

Av Udo Ulfkotte

Pia Hellertz – september 2020

Den tyske journalisten **Udo Ulfkotte** har publicerat en enormt viktig och avslöjande bok om de tyska journalister som under många, många år låtit sig mutas och köpas av *CIA*, av näringslivets giganter med flera i boken "*Gekaufte Journalisten: Wie Politiker, Geheimdienste und Hochfinanz Deutschlands Massenmedien lenken*" (2014). Den översattes och kom att heta "*Journalists for Hire: How the CIA Buys the News*" som publicerades i maj 2017. Udo Ulfkotte dog plötsligt den 13 januari 2017, 56 år gammal. Enligt den tyska tidskriften *Der Spiegel* var det en hjärtinfarkt. Redan i juli 2017 publicerades texten "*The Mysterious Death of Udo Ulfkotte: Evidence for a Murder*" av **Jonas Schneider** som menade att det finns många indicier på att Ulfkotte gjort sig mycket obekvämt för etablissemanget och därför blev mördad.¹

¹ *The Mysterious Death of Udo Ulfkotte: Evidence for a Murder* ay Jonas Schneider - 1 juli 2017 - <https://www.scribd.com/read/352712616/The-Mysterious-Death-of-Udo-Ulfkotte-Evidence-for-a-Murder>

Den 15 januari 2017 berättar *Fria Tider* att de tyska journalistkollegorna jublade över Ulfkottes död.²

Torbjörn Sassersson, *NewsVoice*, skriver redan den 14 januari 2017:

Som journalist anser jag att den svenska journalistkåren ska behandla Udo Ulfkotte med största respekt för att han vågade ange en korrupt journalistkår som massproducerade "fake news". Det betyder att svenska MSM-tidningar bör skriva något värdigt nu efter att ha försökt ignorera ihjäl hans vittnesmål genom tystnad.

Vi är många som håller med Sassersson. Tack vare Ulfkottes enorma insats har vi nu lättare att förstå varför mainstreammedia, MSM, fungerar som de gör, inte bara i Tyskland. När jag läser boken är det lätt att göra kopplingar till svenska journalister och media och få svar på många frågor. Jag skulle önska att någon modig svensk journalist skulle ge sig på en liknande analys av det som händer inom MSM i Sverige. Vi blir allt fler som inte längre vill läsa de stora tidningsdrakarna eller lyssna på SVT eller Sveriges Radio. Och samtidigt betalar vi stora summor av våra skattepengar till dessa.

Så fort boken kom ut på engelska försökte jag köpa den, men den hade hunnit bli "slutsåld" enligt svenska nätbokhandlare. Så jag försökte via *Amazon*. Där fanns den till försäljning för höga priser. Jag kopierade den 7 juni 2016:

Paperback

\$2,796.00(1 used & new offers)

Ca 24,223 sv. kronor

Hardcover

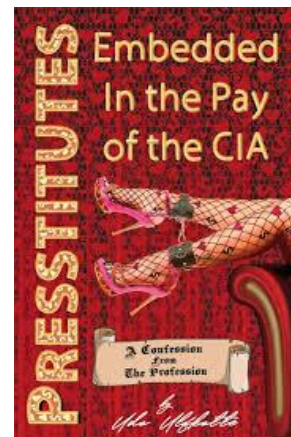
\$997.09(1 used & new offers)

Ca 8,638 sv. kronor

Det verkar märkligt att "paperback" skulle vara så mycket dyrare än "hardcover", men det var de uppgifter som fanns då. Det var inte meningen att någon "vanlig" människa skulle ha råd att köpa boken. Jag hade i alla fall inte råd så jag gav upp. Till min stora glädje hittade jag boken under sommaren 2020 på *Bokus* men under en annan titel: "*PRESSTITUTES - Embedded in the Pay of the CIA - A Confession from the Profession*" (2019) för 359 kronor. Den verkar vara nyöversatt.

Förlaget som gjort nyöversättningen skriver att den tidigare "icke-existerande" versionen har funnits till försäljning på Amazon för över \$900 och konstaterar att man gjort allt för att hindra att den sprids (s. 10). Dessutom försökte man förmedla bilden att bara den förste översättaren hade rättigheterna, vilket skulle förhindra en ny översättning. Tack och lov lyckades inte detta. Det blev en ny översättning.

² "Hahahaha": Jubel bland tyska journalister när invandringskritisk kollega dör – 15 jan. 2017 - <http://www.friatider.se/hahahaha-jubel-bland-tyska-journalister-n-r-invandringskritisk-kollega-d-r>

Udo Ulfkotte avslöjar på sista sidan att han hade planerat att göra en serie på tre böcker om medieindustrin. I den här boken har vi bland annat fått lära oss mycket om de köpta journalisterna och vilka de var samt om de hemliga nätverken som på olika sätt kontrollerar informationsflödet. Han konstaterar att ”kvalitetsmedia” är de ”*ultima mästarerna i att skapa illusioner*” (s. 78). De låtsas förmedla *olika* opinioner, men sanningen är att vi blir manipulerade, desinformerade och kontrollerade, menar Ulfkotte och leder sina påståenden i bevis med sin detaljerade information och omfattande källhänvisningar som tar hela 25 sidor i den 250-sidiga boken.

I kommande volymer planerade han dels att avslöja hur medieförläggare lurar sina annonsörer och han efterlyser information från läsarna. I den tredje volymen planerade han att skriva ännu mer konkret om PR-industrin och avslöja exakt vilka journalister som fanns på de olika internationella listorna. Även här efterlyser han information och uppger sin mailadress och sitt Twitterkonto. Det kanske inte är så konstigt om han blev mördad.

Vem är Udo Ulfkotte?

Udo Ulfkotte blev känd som en ”*insider*” som visseblåste och avslöjade hur tyska och amerikanska underrättelsetjänster regelbundet köper tyska journalister för att skriva positivt om allt amerikanskt och även om NATO och kritiskt om Ryssland. Det resulterade i en löpande produktion av lögnaktiga nyheter som styrdes från höga nivåer inom makten. Han konstaterar att två av tre journalister är till salu (s. 150).

Han arbetade som politisk skribent för bland annat den tyska stora dagstidningen *Frankfurter Allgemeine Zeitung* (FAZ) under många år. I boken skriver Ulfkotte att han skäms för det ”idag” (s. 19). Han säger att han inte kan ändra det han gjort, men han kan berätta för läsarna vad som verkligen pågår. Och då och då i boken ber han om förlåtelse.

FAZ har enligt Wikipedia en upplaga på omkring 360,000 exemplar och är den tyska morgontidning som har störst internationell utbredning.

I boken erkänner Ulfkotte hur han lät sig köpas av underrättelsetjänster och hur han senare ångrade det, vilket ledde till att han visseblåste.

Under flera år undervisade han om säkerhetshantering på en institution om företagsadministration. Då brukade han i hemlighet studera studenter som kunde vara av intresse för BND, en av Tysklands tre underrättelse- och säkerhetstjänster. Han lät exempelvis studenterna se James Bond-filmer och sen diskuterade de politik och hemligt säkerhetsarbete med mera. Efteråt frågade han om dom skulle kunna tänka sig att jobba med nåt liknande. Studenterna avslöjade honom aldrig utan tyckte att han bara var rolig.

Ulfkotte berättar hur journalisterna dras in i små steg av diverse intresseorganisationer med hjälp av manipulerande knep. De bjuds exempelvis över till USA och andra länder med resa och uppehälle betalt. De får gåvor och får uppleva attraktiva upplevelser. De får leva ett liv de inte skulle ha råd med på sin vanliga journalistlön. De får insiderinformation från ”agenter” med uppmaningen att skriva initierade artiklar. Om de inte skriver får de sparken av sina redaktörer.

Ulfkotte lät sig själv mutas och lockas att skriva det han uppmanades att skriva. Han var en framstående journalist och fick priser för detta. I boken avslöjar han dock hur och varför journalister får dessa priser. Han skriver: ”*Vi var definitivt korrupta!*” (s. 51).

I en stark video på Youtube berättar han att han inte har egna barn och har haft flera hjärtinfarkter.³ Han bryr sig inte om ifall han fängslas eftersom sanningen måste komma ut, menar han. Han skriver att han inte vet vad som kommer att hända när boken kommer ut eftersom han nämner namn på hundratals journalister och på nätverk som arbetar i hemlighet. Han har fått brev från advokater med hot om åtal. Han betonar att innan han avslöjar andra journalister vill han avslöja sig själv, vad han gjorde och hur han lät sig köpas. Han avslöjar hur han utbildades till att ljuga, hur media till och med använts för att skapa krig med andra länder framförallt med Ryssland. Han använder på ett ställe begreppet *MMM, Mass Murdering Media*.

Han skriver också att när han var yngre så trodde han att mycket av det som berättades var ”konspirationsteorier”, men ju mer han upptäckte desto mer insåg han att det var sanningar.

³ *RT.com interviews insider and whistleblower Udo Ulfkotte* – Sep 29, 2014 - https://www.youtube.com/watch?v=-B_3-KWIfkc

I efterordet skriver han att hans bok avslöjar att dagens tyska media är en propagandarm för den amerikanska imperialismen på samma sätt som Öst-Tysklands media var propagandorgan för den sovjetiska diktaturen.

Ulfkotte beskriver propagandatekniker, d.v.s. de tekniker som Makteliten använder för att få makt över journalisterna, som sen i sin tur använder dessa tekniker på sina läsare.

Opinionspåverkande media

Ulfkotte berättar i detalj om flera världshändelser som påverkats och skyddats av media. Ett exempel är 9/11, den katastrof som genomfördes den 11 september 2001 där omkring 3,000 personer dog och han menar att den nyckelmisstänkte är Israels **Netanyahus** medbrottsling **Larry Silverstein**, som fick en tre miljarders försäkringsutbetalning som tack, trots att han bara hyrde tornen. Om detta har flera författare senare berättat.⁴

Ulfkotte berättar att det finns en "armé av agenter" som verkar respektabla på ytan, men som gör stora pengar på att påverka tyska media för utländska intressens räkning, framförallt USAs (s. 16). Han berättar om hur *Wikileaks* påverkade genom sitt avslöjande av hemliga dokument. Bland annat avslöjade de att en del av dessa dokument var en instruktionsmanual som förberetts av CIA om hur man påverkar den allmänna opinionen i den tysktalande världen (s. 17). Ulfkotte menar att det tidigare var så att intelligenta, välinformerade personer brukade läsa flera olika tidningar varje dag för att hålla sig uppdaterade med händelserna i världen. Det fungerade inte så längre berättar Ulfkotte. Alla tidningar publicerade i princip samma nyheter och dessutom ointressanta nyheter som exempelvis att **Angela Merkel** lagar mat och liknande.

Samma artikel kunde dyka upp i upp till 18 olika tidningar (s. 18).

Ulfkotte ställer frågorna: "*Vem påverkas av vem? Och även viktigare – Vem mutar vem och varför? Och hur är vi som (tyska) medborgare manipulerade av media?*" (s. 19).

EU betalar journalister för att rapportera positivt om Bryssel. Hittills har journalister fått en miljon euro för detta. Det skriver han för 6 år sedan (s. 153). Journalisterna får skriva under en förpliktelse: "*Jag lovar att jag inte kommer att skada, direkt eller indirekt, bilden av EU, dess politik och dess institutioner*" (s. 153). Språkvalet styrs. Ulfkotte berättar att de är rädda för att bli kallade "*populister*" vilket han tycker är konstigt eftersom ordet kommer från latinets "*populus*", d.v.s. populationen, folket. Som medborgare verkar det vara tabu att stå nära folket (s. 163). Han beskriver också "skönspråket" som utvecklats och

⁴ Exempelvis Andreas von Bülow i "*CIA och 11 september - Den internationella terrorismen och säkerhetstjänsten*". Min artikel om boken finns på min Boksida - http://www.piahellertz.com/CIA_och_11_september.pdf

tar några exempel. Istället för att beskriva en människa som ful ska man skriva ”estetiskt utmanande” och de dumma för ”intellektuellt utmanande”. Jag minns när vi var tvungna att ändra ”straff i isoleringscell” till ”enrumsbehandling” och ”städskor” till ”lokalvårdare”.

Ulfkotte använder begreppet ”alfajournalister” om dem som har högts rang och får de fina erbjudandena om jobb. De har exempelvis fina villor i populära områden i andra länder. Han berättar mycket detaljerat om hur mutorna kunde se ut, hur mycket pengar det handlade om, vilken typ av gåvor det kunde gälla med mera, exempelvis en Rolexklocka, en guldpenna, värdefulla mynt och liknande.

Ulfkotte var helt klart själv en ”alfajournalist”. Han berättar som ett exempel att han kunde komma och gå som han ville vid förbundskansler **Konrad Adenauers** semesterbostad och där mötte han alltid ”*de stora namnen i tysk politik*” (s. 65). Där fick man massor med god mat och mycket alkohol. Han berättar hur han och hans hustru en natt där fick uppleva hur en toppolitiker ”*rumlade in*” i deras sovrum i tro att det var toaletten och där ”*tömde han innehållet i sin mage i vår säng*” (s. 65).

Ulfkotte nämner att bara några få minuter från Adenauers residens låg *Rockefeller Foundation* (s. 66). Han berättar också om de hemliga tunnelsystem som går mellan de tyska ambassaderna i flera länder, speciellt i arabiska och afrikanska länder. Men dessa underjordiska tunnlar finns överallt i världen.⁵

Han berättar om en journalist som bad Ulfkotte spökskriva hans memoarer. Ulfkotte fick tillgång till information bland annat om att journalisten ifråga hade ägnat sig åt att tillgodose ministrar med mera med kvinnor och även med barn för sex (s. 71). Journalisten som dog 2014 hade en resväska full med tackbrev. Bland annat från en minister som gärna torterade kvinnorna (s. 70). Han nämner att förbundskansler **Willy Brandt** gärna träffade prostituerande och att välkända politiker gärna raggade barn. Inget av detta berättades det om någonstans. ”*Det skulle ha lett till en politisk jordbävning. Därför försvann historierna in i arkiven*” (s. 71). Jag förstår att jag inte är ensam om att göra kopplingar till svenska politiker, till justitieminister **Lennart Geijer** och till *Bordellhärvan*.⁶

I ett kapitel går Ulfkotte in på problemen med de stora immigrantströmmarna till Europa och hur media hanterar detta. Jag känner igen detta från svenska media.

Ulfkotte nämner visseblåaren **Edward Snowden** som avslöjade att

⁵ I dagarna avslöjas hur Trumps militär rensar dessa hemliga tunnelsystem, räddar tusentals kidnappade barn därifrån och sen spränger tunnlar. En artikel - *URGENT MESSAGE: Fires and D.U.M.Bs (Deep Underground Military Bases). Underground War, Happening Now* – 3 jan. 2020 -

<https://www.youtube.com/watch?reload=9&reload=9&v=6SLDk7V1CPY&feature=share&fbclid=IwAR0PQ-synqWGI9nL4MeGBtyHfpxDkcyjSLMijwYP8cbw7FP62Wc3Ma8qRGM>

⁶ *Bordellhärvan – makten, männen, mörklaggningen*, av Deanne Rauscher & Janne Mattson – Min artikel om boken finns på min Boksida -

http://www.piahellertz.com/Makten_mannen_morklaggningen.pdf

”Storebror” håller koll på allt och alla och att det är USA (s. 104). Snowden avslöjade också att den brittiska säkerhetstjänsten kunde manipulera innehållet på Internet hur mycket den ville (s. 128). Ulfkotte citerar den brittiske journalisten **Glenn Greenwald** som hjälpte Snowden att få ut sina avslöjanden. Greenwald menar att de program som säkerhetstjänsten använde sig av var ”*några av de mest fantastiska propagandametoder och metoder för bedrägerier som fanns på Internet*” (s. 128).

Edward Snowden och Glenn Greenwald

Bland annat berättar Ulfkotte att USAs säkerhetstjänster har tagit initiativ till ett antal privata *välgörenhetsorganisationer* i Tyskland (s. 104). De har alla samma mål, att etablera opererande säkerhetstjänster i Tyskland maskerade som välgörenhetsorganisationer. Som alfajournalister fick man sitta med i dessa möten. Udo Ulfkotte gjorde det flera gånger. Det viktiga för honom var att rapportera till säkerhetstjänsten i första hand och till sin tidning i sista hand (s. 106).

Ulfkotte nämner organisationen ”*Reportrar utan gränser*” som säger sig kämpa för det fria ordet. Åtminstone tidigare var de finansierade av USAs *utrikesdepartement* och den amerikanska miljardären **George Soros**, berättar han (s. 128).

Ulfkotte berättar att George Soros själv sagt att han bidragit till regimbyten i Slovakien, 1998, Kroatien, 1999 och Jugoslaven 2000 och alfajournalisterna har varit med och stött och styrt (s. 138).

Krigshetsande media

Udo Ulfkotte beskriver många exempel på hur media bidragit till att både starta och understödja krig genom sina artiklar vars innehåll styrt av CIA och olika länders intressen. De kriser som händer i världen händer inte av en tillfällighet. De är alla skapade av hemliga organisationer som *Trilaterala kommissionen* med flera med syfte att införa *New World Order*, den nya världsordningen under Maktelitens diktatorskap.

Bland annat beskriver han hur artiklar ständigt var *anti-ryska* och *pro-amerikanska* oavsett hur sanningen såg ut. Medierna i den tyskspråkiga världen

kontrolleras av EU, vapenindustrin, NATO och USA (s. 21).

Ulfkotte berättar att mer än 100 tyska soldater har dödats i krig som förbereddes av journalister, krig som inte Tyskland var del i. Sen nämner han namn på unga soldater och frågar: *"Vad säger journalisterna till dessa unga mäns föräldrar? De förlorade sina liv för absolut ingenting!"* (s. 22). Mainstreammedia har aldrig bett om förlåtelse. *"Alfajournalisterna föredrar att vara tysta"*, skriver han.

Krigskorrespondenten Ulfkotte

Udo Ulfkotte var krigskorrespondent i flera länder, bland annat i Afghanistan, Algeriet, Sydafrika, Iran och Libanon. Han berättar när han en gång skulle äta middag med en tysk diplomat i Bagdad. Från grannhuset hörde han skrämmande, ohyggliga vrål. Det visade sig att grannen var en asiatisk diplomat som älskade att äta hundar. Sen berättar Ulfkotte mycket detaljerat hur denne slaktade dessa hundar, långsamt för att köttet skulle bli så mörkt och gott som möjligt (s. 60). Jag besparar läsaren av den här artikeln de ohyggliga detaljerna.

När Ulfkotte reste till andra länder i sällskap med presidenter eller ministrar behövde han aldrig kontrolleras vid gränserna.

Han berättar att han själv är offer för kemiska vapen som användes i Irakkriget och fick allvarliga hälsoproblem av detta. Han skriver att han sannolikt är (var) det sist levande vittnet till senapsgasattacken i juli 1988 i Irak. Det var en tysktillverkad gas. Trots förgiftningen lyckades han att skriva ner detaljer om det han upplevde. Han berättar om hur döda kroppar skyfflades ihop av tysktillverkade bulldozers. Detaljerna är vidriga (s. 69). Och hans tidning FAZ publicerade inget om detta.

Ulfkotte berättar att han till och med konverterade till islam när han var i Afghanistan för att undvika att bli dödad. Ryktet om hans konvertering spreds brett. Trots det sköt man på honom *"på kul"* (s. 73). Han hade dock ett gevär med sig som skydd så han sköt tillbaka. Han berättar att det fanns andra journalister som vägrade försvara sig själv med vapen, även om de var på mycket oroliga platser. Han nämner flera journalister som råkade illa ut bland

andra att den amerikanske journalisten **Daniel Pearl** blev mördad och att man skar av hans huvud. Han nämner också den svenske journalisten **Nils Horner** som aldrig försvarade sig själv. Han var varken beväpnad eller ville ha beväpnad eskort. Han dödades den 3 mars 2014 av ”den islamska ideologins följare” (s. 73).

Nils Horner i Kabul 2014 där han blev mördad⁷

Hemliga sällskap

Udo Ulfkotte berättar om journalister som blir medlemmar i hemliga sällskap som exempelvis *Bilderberggruppen*, *Trilaterala kommissionen*, som startades år 1973 av **David Rockefeller**, och *Tyska Council of Foreign Relations*.

Trilaterala kommissionen är en ”väntande världsregering” skriver Ulfkotte (s. 129). Han nämner även *Aspen Institute*. Det är ju i dessa organisationer som Maktelitens medlemmar diskuterar och planerar för världens händelser och framtid. Naturligtvis sitter David Rockefeller med på honnörsplats vid träffarna. Många andra namn nämns, som exempelvis **Madeleine Albright** och **Henry Kissinger**.

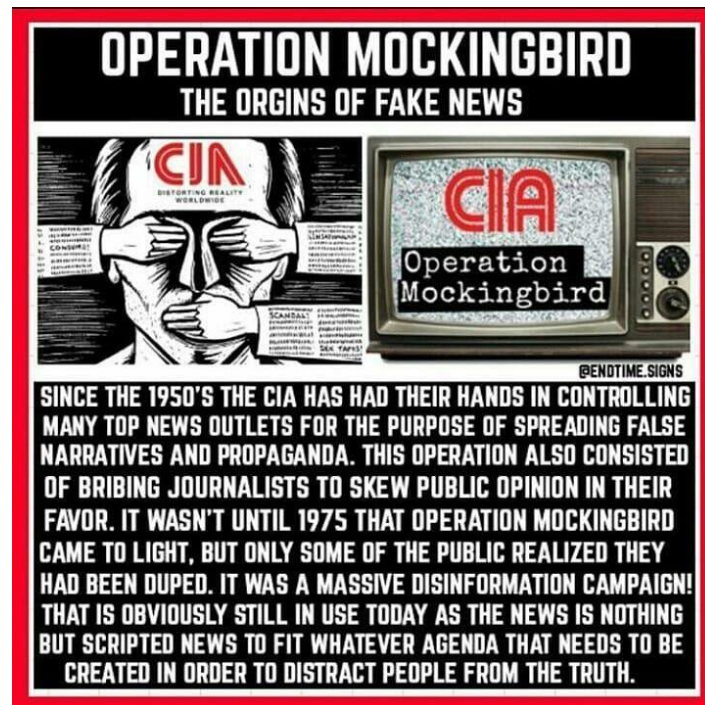
En organisation som jag inte hört talas om tidigare men som Ulfkotte ofta nämner i boken är *Atlantik-Brücke*, som är en ideell transatlantisk förening vars syfte är att fördjupa samarbetet mellan Tyskland, Europa och Amerika. Denna ”Bro över Atlanten” verkar vara den mest inflytelserika i detta sammanhang och enligt en källa på nätet står den utanför all demokratisk kontroll. Enligt Udo Ulfkotte hade den omkring 500 medlemmar vid tiden för skrivandet av boken. Hälften av dem kommer från industrin, omkring 100 från politiken och resten från forskningen, sociala organisationer, handelns organisationer och ”framför allt från media” (s. 109)

Operation Mockingbird

Operation Mockingbird var en hemlig kampanj av USAs centrala underrättelse-tjänst (CIA) för att påverka media. Den började på 1950-talet och organiserades

⁷ Bilden hämtad från SRs sida - <https://sverigesradio.se/artikel/5805981>

ursprungligen av **Cord Meyer** och **Allen W. Dulles** och leddes senare av **Frank Wisner** efter att Dulles blev chef för CIA. Organisationen rekryterade ledande amerikanska journalister till ett nätverk för att hjälpa till att presentera CIAs åsikter och finansierade några student- och kulturorganisationer och tidskrifter som fronter. När det utvecklades arbetade det också för att påverka utländska medier och politiska kampanjer, förutom aktiviteter från andra operativa enheter inom CIA. Udo Ulfkotte har bekräftat denna berättelse i sin bok.

Bill Gates köper media

Jag vill ta ett exempel nu i s.k. ”Coronatider”. En artikel i *Columbia Journalism Review* avslöjar att **Bill Gates**, som nu propagerar för att världen behöver vaccineras, strävar efter att kontrollera den globala journalistiken och har överfört över 250 miljoner dollar till BBC, NPR, NBC, Al Jazeera, ProPublica, National Journal, The Guardian, New York Times, Univision, Medium, Financial Times, The Atlantic, Texas Tribune, Gannett, Washington Monthly, Le Monde, Center for Investigative Reporting, Pulitzer Center, National Press Foundation, International Center for Journalists och en mängd andra grupper.⁸ För att dölja sitt inflytande genomförde Gates också okända summor genom utbetalningar i flera led till andra mottagare. Hans pressmuta har gett resultat. Under pandemin har köpta och okritiska nyhetsmedier behandlat Bill Gates som

⁸ *Press in His Pocket: Bill Gates Buys Media to Control the Messaging* – 3 sept. 2020 - https://childrenshealthdefense.org/news/press-in-his-pocket-bill-gates-buys-media-to-control-the-messaging/?utm_source=salsa&eType=EmailBlastContent&eId=3c1e5ff0-d5bf-4d1e-ac41-e527d3448ea2

en folkhälsoexpert - trots hans brist på medicinsk utbildning eller erfarenhet av lagstiftning.

Avslutningsvis

Till sist vill jag bara konstatera att Udo Ulfkottes bok om de köpta journalisterna är bland de viktigaste böcker som skrivits på senare tid. Den hjälper oss att förstå varför massmedia fungerar som de gör och varför allt fler blir kritiska och besvikna och istället vänder sig till alternativa media. Han hjälper oss ifrågasätta och undersöka och kräva förändring. Jag nämnde det tidigare och jag nämner det igen – jag skulle önska att en svensk journalist vågade avslöja hur det ser ut i Sverige. Jag skulle också önska att våra alternativa medier granskar MSMs reportage med hjälp av grävande, forskade journalister och avslöjar med konkreta exempel på den förljugna journalistiken. I skrivande stund har jag ett strålande exempel. *SwebbTVs* **Mikael Willgert** intervjuar författaren **Staffan Mörner** som skrivit boken *"Borde man oroa sig för klimathotet?"* (2020) där de analyserar ett reportage i SVT 1s nyhetsprogram den 25 augusti där klimatjournalisten **Erika Bjerströms** rapporterar. På punkt efter punkt av Bjerströms påståenden avslöjar de att hon förmedlar totalt felaktig information. Om alternativmedia skulle ta sig tid att göra liknande avslöjande reportage så tror jag det skulle tvinga fram en förändring – förutsatt att inte de alternativa media stoppas, vilket verkar hända i skrämmande stor omfattning idag.

